

17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Ἦχος πλ.δ΄. Ἐωθινὸν ἦ.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεται· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου
 σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο

μο λο ^χ γη σαθετω ο νο μα τι σου ^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι Χρι στε προσφερομεν ^v _{δλ} ο ο τι ηυ δο κησαστου

ε λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε

ως ^v _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ _{δλ} ^χ ε ως ου αν τα πο

δως μοι ^v _{δλ}

K^{Nη} υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρι ι ψης η μας

α πο του προ σωπου σου ^v _{δλ} αλ λα ευ δο κησοντου ε

λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως ^v _{δλ}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^Δ _{δλ} ^χ ει σα κου

σον της φω νης μου ^v _{δλ}

X^{Nη} αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^v _{δλ} συ γαρ ε δε ξω

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα

α σε ε ως ^v _{δλ}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^Δ _{δλ} εις την φω νην ^Δ _{δλ} ^χ

της δε η σε ως μου ^ν_{δλ}

Ο^{Νη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος

εκ της α παι ρο γα μου σαρκω θεις ^ν_{δλ} βου λη η σει σταυ

ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα

αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα

α σε ε ως ^ν_{δλ}

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Α_{δλ} ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν ^ν_{δλ}

Τ^{Νη} ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν

Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας ^{Δι} ^{Νη} Α δα μι αι ον


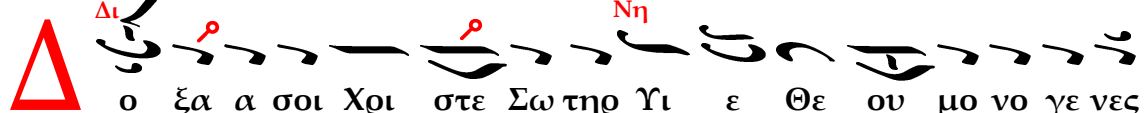
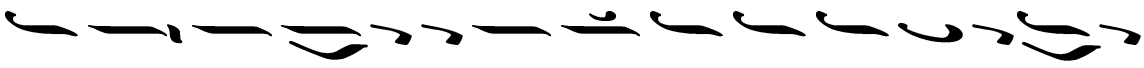
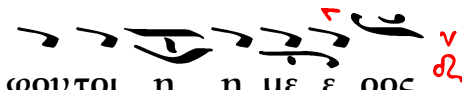
γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος ^ν_{δλ} και ε

δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ^Α_{δλ} ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος ^ν_{δλ}


Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·


ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Α_{δλ} ^Χ ηλ πι σεν η ψυ

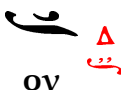

 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον
Δ^{Δι}
 ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

 ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

 φου τρι η η με ε ρος

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

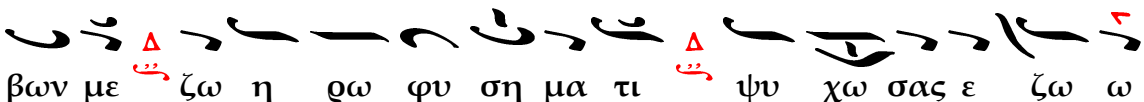
Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος  Δι-θ

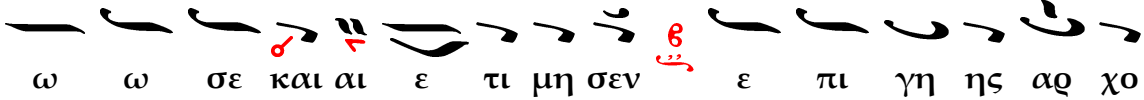
Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,  ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας 
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

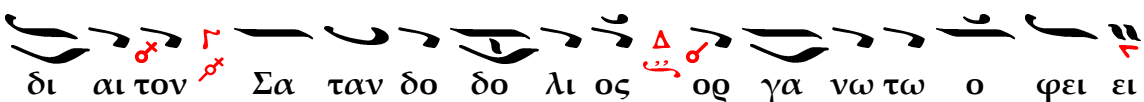

 ον

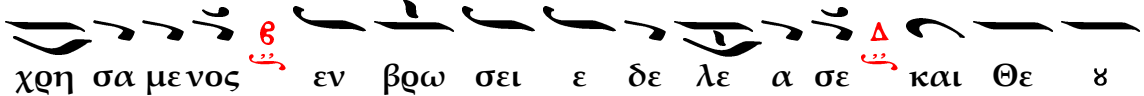
Ο
 πλαστης μὲ Κυ ρι ος χὲν εκ της γης προς λα


 βων με ζω η ρω φυ ση μα τι ψυ χω σας ε ζω ω

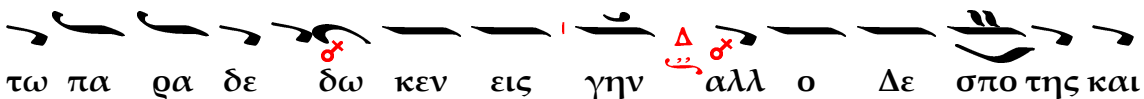

 ω ω σε και αι ε τι μη σεν ε πι γη ης αρ χο


 ντα ο ρα των α πα αν των και Α γγελοις ο μο


 δι αι τον Σα ταν δο δο λι ος ορ γα νω τω ο φει ει


 χρη σα μενος εν βρω σει ε δε λε α σε και Θε ο


 της δο ξη ης ε χω ρι σε και τω κα τω τα τω θα να


 τω πα ρα δε δω κεν εις γην αλλ ο Δε σπο της και

ευσπλαγχνος πα λιν α να κα λε σαι αι

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τσ

Σ το λην θε ο υ φα ντον α πε ξε δυ θην ο

τα λας σθ το θει ον προ σταγμα πα ρα κσ σας Κυ ρι ε

συμ βλ ι α εχ θρσ και συ κη ης φυλ λα δε και τσ δερ

μα τι ι νσ νυν χι τω ω νας πε ρι βε βλημαι ι

δρω τι κε κριμαι αρ τον μοχθη ρον κα α τε σθιεν γαρ

α καν θας και τρι βο λσ δε φε ρειν μοι η γη κε κα τη

ραται αλλ ο εν υ στε ε ροις τοις χρο νοις εκ Παρ

θε νσ σαρ κω θεις α να κα λε σας ει σα γα γε

πα λιν εις Πα ρα δει σο ον

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα


τε αυ τον παντες οι λα οι

Π α ρα δει σε πα ντι με το ω ραι ο τα τον

καλλος²² θε ο κτιστον σκηνω μα²² ευ φρο συ νη α ληκτε
 και αι α πολαυ σις²² δο ξα των Δι και αι ων²² Προ φη
 των τερ πνο ο της²² και Α γι ων οι κη τη ρι ον²²
 η χω των φυλλων οσ²² Πλαστην τον των ο λω ων ι κε τευ
 ε²² τας πυ λας υ πα νοι ξαι μοι²² ας τη πα ρα βα σει α
 πε κλει σα²² και α ξι ω θη ναι τξ ξυ λθ της ζω
 ης με τα λα βειν²² και της χα ρας ης το προ τε ρον²²
 εν σοι κα τε τρυ φη σα α²²

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ²² και ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ²²
 με νει εις τον αι ω ω να²²

A δαμ ε ξω στρα κι σται²² πα ρα κο η Πα ρα
 δει οσ²² και τρυ φης εκ βε βληται²² γυ ναι κος τοις ρη μα
 σιν α α πα τω μενος²² και γυ μνο ος κα θη ται²² τξ
 χω ρι ο οι οι μοι²² ε να ντι ον ο δυ ρο μενος²²
 δι ο σπξ δα σω μεν²² παν τες τον και ρον υ υ πο δε ξα
 σθαι²² νη στει ας υ πα κθ ον τες²² ευ α γγε λι κων




 πα α ρα δο σε ων ^ε ι να δι α τσ των ευ α ρε στοι γε



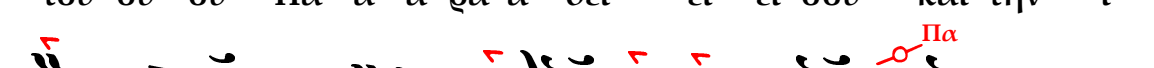




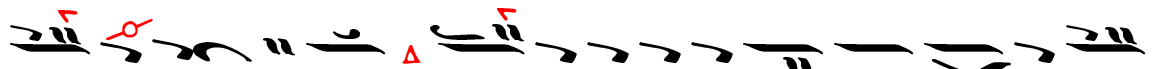
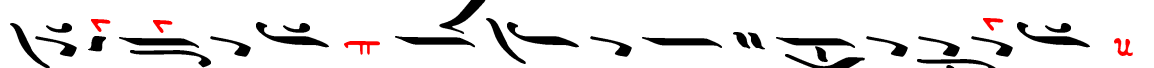
 νο με νοι Χρι στω ^ε τσ Πα ρα δει σσ την οι κη σιν ^ε

 πα λιν α πο λα βω με εν ^ε

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πά


Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υ ι ω ^ε και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^ε


Ε ^{Πα} κα α θι ι σεν Α α δαμ ^ε α πε ναν τι ι

 του ου ου Πα α α ρα α δει ει ει σου ^ε και την ι

 δι ι αν γυ υ υ υ μνω ω ω σιν ^ε ^{Πα} θρη νω ων

 ο δυ υ ρε ε ε το ^ε οι οι οι οι οι μοι ^ε

 τον α πα τη πο ο νη η ρα πει σθεν τα α α και

 αι αι κλα α πε εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε

 εν τα ^ε οι οι οι οι οι μοι ^ε τον α πλο ο τη

 τι ι γυ υ μνον ^ε νυ υ υ υν δε ε η πο ο ρη

 με ε ε ε νον ^ε αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε ^ε

ουκ ετι σου της τρυ φη ης α α απο ο λα α αυ
 σω ουκ ετι ο ο ψο ο μαι τον Κυ ρι ον και αι
 Θε ο ον μου ου και πλαα α αστην εις γη ην
 γα αρ α πε λε ευ σο ο ο ο μαι εξ η ης και
 προ ο ο σε λη η η η φθη ην Ε λε η μον
 οι οι κτιρ μο ο ον βο ο ω ω ω σοι ε λε η σο ον
 με ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ς

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην
Ο^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
 φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις
 συ να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε
 ε ε νσ γαρ α α γνης σαρ κα προσ λα α α βο με ε

νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
 η η ψε ε ε ε ως ^{Γα} ει εις ε ε στι ι Υι υι ος ²²
 δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ
 πο ο ο ο στα α α α σιν ^{υδ} δι ο τε ε λει ο
 ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρωωπον
 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον
 τες ^{Νη} ο μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο
 ο ον η η η η μων ^{υδ} ον ι ι ι ι κε τε ευ ε
 μη η τερ α νυ υ υ υ υ φε ε ε ευ τε ^{Δι} ε λε
 η θη ναιτας ψυ χα ας η η μω ω ω ων ^{υδ}

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος  Δι - θ

Φ ^{υδ} ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ

ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσμοϛ σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} λι ι ος α κτι ι ι να ας ε ε κρου υ υ
^{Πα} υ ψεν η σε λη νη συν τοι οισ α αστροις εις αι μα
^{Κε} με τε τρα α α πη ο ο ρη ε ε φρι ι
^{Πα} ι ξαν β νοι ε τρο ο μα α ξαν ο τι Πα ρα δει σος ε
κλει ει ει σθη εκ βαι νω ων ο ο Α α δαμ χερ
^{Κε} σι τυ πτω ων τα α ας ο ο ο ψει εις ε ε ε
λε ε ε ε γεν ε λε η μων ε λε ε η η
σο ο ο ο ο ο ον με ε ε ε το ον πα ρα

πε σοο ο ο ντα

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Μ^{Πα} υ στι κω ως α νυ μνδ με εν σε Θε ο το ο

ο κε ε Μα ρι ι ι ι α α νε δει ει ει

^{Δι}χθης ^{Κε}γα αρ θρο ο ο νο ος τς με γα α α λς ς

^{Δι}Βα ^{Κε}σι λε ε ε ε ως σκη νη πα να γι ι ι α των

ς ρα α νων πλα τυ τε ε ε ε ρα Χε ρς βιμ α

αρ μα α νω τε ε ε ρα δε ε τω ω ω ν Σε

ε ρα α α φιμ ^{Πα} νυμ φω ων δο ο ο ο ξης εκ σς

γαρ προ ηλ θε σαρκω θεις ο πα α α αντων Θε ε ος

^{Δι}αυ ^{Πα} τον ι κε τε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η

η η μω ω ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

A^{Νη}
νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
η η α θανατος προς τους εν σκο τει το φως το α λη
θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα
σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α
σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ι ε ζω σα το

X^{Νη}
ρι στονδο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρωνψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ
αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα

του Λυ τρω του ουτωνψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμ νοις δο ξο λο γου μεν

Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η

μα ας η λευ θε ρω σασ της τυ ραν νι ι δος του Α

δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε,

εις μα κρο

ο τη η τα η με ρων

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα

λη πτε ε ποι η τα ου ραν ου και γης δι α στα νου πα

θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα

τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σασ τον Α δα μ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα

τη ση τρι η με ε ρω ε γε ρ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
τι ων ως μονος ε ευ σπλααγχνος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Εξε βλη θη Α α δαμ του Πα ρα α δει ει ει
σου ου δι α α α της βρω ω σε ε ε ε ως

Κε δι ο και κα α θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να
α αν τι ι του ου ου του ω δυ ρε το ο ο λο ο

λυ ζων ε λε ει νη τη φω νη η και ε
ε λε ε ε γεν οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α

α λας ε ε γω μι αν εν το λην πα ρε ε βη ην
τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο του και των α

γα α θων παν τοι οι ω ω ων ε στε ε ρη η η η
μαι Πα ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α

της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω
 ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
 ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως του ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε και
 Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
 ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
 γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
 στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω
 ω ω ω

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ η ν
κα τε δε ξ ω τ ρ ι ι η με ε ρ ο ν ι να η μ α ς ε λε υ
θε ρ ω σ η ς τ ω ν πα θ ω ν η ζ ω η και η α να στα ς ι ς
η μ ω ν Κυ ρ ι ε ε δο ξ α α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μ α ς γ ε ν η θ ε ι ς εκ Πα ρ θε ν ο υ και στα υ ρ ω
σ ι ν υ πο μ ε ι ν α α ς α γ α α θε ο θα να τ ω τ ο ν θα
να τ ο ν σ κ υ λε ευ σ α ς και ε γ ε ρ σ ι ν δει ξ α ς ω ς Θε ο ς μ η πα
ρι δ η ς ο υ ς ε π λ α ς α ς τ η χ ε ι ε ι ρ ι σου δει ξ ο ν τ η ν φι



 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν



 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και



 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *